

SZÜLŐI VISZONYULÁSOK EGY RURÁLIS TELEPÜLÉSEN LÉVŐ ISKOLÁHOZ

THE ATTITUDES OF PARENTS TOWARDS A RURAL SCHOOL

SZÁSZ MÁRIA-MAGDOLNA

Debreceni Egyetem, Magyarország/ KAM-Regionális és Antropológiai

Kutatások Központja, Csíkszereda, Románia

majesz94@yahoo.com

Összefoglalás

A tanulmányban az iskolához való szülői viszonyulásmódokat vizsgálom egy periférikus rurális településen működő iskola példáján. A téma fontosságát a rurális települések kisiskoláinak sajátos működési mechanizmusai jelölik, amelyek összefüggésbe hozhatók a térség fejlesztési folyamataival. Jelen tanulmány a Kászon község (Hargita megye, Románia) általános iskolájába járó gyerekek szüleinek viszonyulásmódját, az iskola társadalmi beágyazottságát mutatja be.

Kulcsszavak: rurális iskola, szülői viszonyulás, beágyazottság, periféria

Bevezető

Jelen tanulmány egy rurális településen működő iskola társadalmi beágyazottságát (a továbbiakban: beágyazódás) mutatja be. (A vizsgált település: Kászonaltíz község, Hargita megye, Románia.)¹ A beágyazódás mértékét a szülői viszonyulást feltáró kérdőíves elemzés adatai alapján elemeztem.

Az iskolához való társadalmi viszonyulás kiemelten fontos a periférikus és kis-települések esetében az oktatási intézmény fennmaradása, illetve további fejlesztése szempontjából. Az iskola helyi intézményi szerepe, presztízse csökkent az 1968-ban történő romániai adminisztratív területi átszervezések óta. Az intézmény szerepének csökkenésére példa az, hogy egyre gyakoribb a helyi iskolától való elfordulás, ami többek között abban nyilvánul meg, hogy a gyerekeket inkább városra vagy nagyobb településre viszik a szülők iskolába. Ennek okát a szülők abban látják, hogy egy

¹ Kászonaltíz az Alcsíki térséghez tartozik, a Csíki-medencén kívül elhelyezkedő település. Öt faluból tevődik össze: Kászonimpér, Kászonaltíz, Kászonfeltíz, Kászonjakabfalva és Kászonújfalva.

kistelepülésen működő iskola nem tud lépést tartani sem infrastruktúrában, sem didaktikai eszközeiben a nagyobb, jobban felszerelt iskolákkal, illetve a nagyobb városi iskolában felkészültebbek a pedagógusok, magasabb az oktatás minőségi szintje. Egy további tényező, ami hozzájárul az iskolák szerepének, presztízsének csökkenéséhez, hogy a kistelepüléseken egyre nagyobb az olyan pedagógusok száma, akik más településekről vagy városból járnak tanítani a marginális helyzetű településre. Az esetek többségében ezek a pedagógusok többnyire az oktatási idő alatt vannak jelen a településen és nem, vagy csak részlegesen vállalnak szerepet a helyi társadalom életében. Ugyanakkor az egyes szakórákat oktató pedagógusok a szakórák alacsonyabb óraszám- és a kis osztálylétszám miatt rákényszerülnek a szakuktól eltérő tárgyak oktatására is. Mindezek a tényezők az iskola szerepének, presztízsének csökkenéséhez vezettek ebben a térségben. Ezek a trendek többnyire érvényesek a vizsgálatba bevont településen is.

Kutatásom arra irányult, hogy a jelenlegi beágyazottság mértékét ragadjam meg, képet alkotva az iskola jelenlegi társadalmi helyzetéről. Erre az egyik legalkalmasabb eljárás azon szülők viszonyulásmódjának a vizsgálata, akiknek gyerekeik ezen a településen járnak iskolába.

A tanulmány a téma ismertetése, a szakirodalmi vonatkozások jelzése után a módszertan bemutatását tartalmazza. Ezt követően a helyi elemi és általános iskolás diákok szüleinek körében végzett adatfelvétel bemutatására került sor. A tanulmány a kutatási eredmények összegzésével zárul.

Szakirodalmi megközelítések

Az utóbbi időszakban a vidéki iskola és oktatás egy nagyon aktuális témává vált. A falusi iskolák erősítésének, új alapokra helyezésének a szakirodalomban is hangsúlyos helye van.

Gyakran hivatkoznak ebben a témakörben Miller 1995-ös tanulmányára, amelyben a szerző azt hangsúlyozza, hogy a rurális iskolák már régen is központi szerepet játszottak a közösségek életében. Az oktatás biztosítása mellett művészeti és egyéb szociális tevékenységeket biztosítottak, és támogatták az identitás kialakítását, erősítését. Ugyanakkor a rurális településen levő iskolák hozzájárultak a társadalmi tőke termelődéséhez, erősödéséhez, valamint ennek az irányelvnek a következményei hosszútávú fenntarthatóságot biztosítottak. A szerző azt hangsúlyozza, hogy egy adott rurális településen az ifjúság meghatározó tényezője a jólétnek és a közösségi vitalitásnak.

A téma megközelítésével kapcsolatban a továbbiakban még néhány olyan szempontra szeretném felhívni a figyelmet, amelyek a vizsgált térség kapcsán is előtérben vannak.

Forray (1998) azt hangsúlyozza, hogy az iskola a társadalom szimbóluma és a gyermekek sorsáért viselt társadalmi felelősség fontosságáról és hasznáról beszél. Számos előnyt felsorol az osztatlan (életkorilag vegyes osztályok) kisiskola javára, amely létrehozható kisebb rurális településeken is. Olyanokat említ, mint a tanulók közötti interakció, a diákok egymástól való tanulása, a nyelvi fejlődés, kulturális örökség átadása, differenciált és egyénre szabott oktatás. Továbbá többször beszél arról, hogy egy rurális iskola az adott település társadalmi szimbóluma. Egy adott településen az iskola bezárása, működésének megszüntetése nem csupán annyit jelent, hogy az adott településen lakó gyerekek el kell menjenek más faluba vagy városba tanulni, hanem a társadalom szimbolikus jelenlétének, kulturális tőke átadásának érzését kelti az adott településen. Garami (2014) azt emeli ki, hogy az oktatásnak központi szerepe van abban, hogy az adott település milyen humánerőforrással rendelkezik. Továbbgondolva a szerző gondolatmenetét, ha egy kistelepülésen már nem látják szükségesnek az iskola jelenlétét, és megszűnik az oktatási intézmény a helyieknek még kisebb százaléka fog továbbtanulni.

Biriescu és Babaita a romániai rurális oktatásról szóló tanulmányukban hangsúlyozták, hogy a vidéki oktatás egyik fontos tényezője a regionális fejlesztésnek is. (Biriescu, Babaita 2014) A szerzőpáros gondolatából kiindulva szükségesnek látom a térség felértékelődésére utaló szemléleti fordulat tárgyalását is. Nem csak oktatáspolitikai, hanem vidékfejlesztési szempontból is szüksége van a településeknek az iskolákra. Kozma (2014) ezzel kapcsolatban azt emeli ki, hogy a vidéki terek csak úgy tudnak megmaradni és úgy tudják csökkenteni elmaradásukat a városokhoz képest, ha megtartják oktatási intézményeiket.

Módszertan

A kutatás kérdőíves adatfelvételre alapult. A szülők viszonyulásmódját 5-ös Likert- skálán mértem. A helyszíne Kászon község volt és a vizsgált célcsoport a kászoni Dr. Lukács Mihály Gimnáziumban tanuló diákok szülei (az előkészítő osztálytól a VIII. Osztályig). A kérdőíveket minden, helyi iskolában tanuló gyerek családja megkapta. Összesen 225 családban töltötték ki a kérdőívet, legtöbb esetben az édesanya válaszolt a kérdésekre. A kutatás átfogó célja volt a kászoni iskoláról, tudásról való lakossági „tudások”, viszonyulások típusainak feltérképezése.

A kérdőív a következő témakörökben tartalmazott kérdéseket:

- az iskola jelenléte a településen
- az iskola funkciója a térségben
- az iskola helyi szerepe
- az iskola gyakorlati jellegű működése
- szerepmegosztás

Ebben a tanulmányban az adatfelvétel két kérdéskörét tárgyalom:

- A helyi iskolában járó gyerekek szülei hogyan viszonyulnak általában a tanuláshoz, az iskola szerepéhez?
- Az adott rurális környezetben hogyan vélekednek a szülők a periférián lévő rurális iskoláról, a lokalitásban betöltött szerepéről?

Kutatási eredmények

A tanuláshoz való viszonyulás

A kutatás egyik kérdésköre annak a feltárásával kapcsolatos, hogy a vizsgált populáció tagjai általában miként viszonyulnak a tanuláshoz, az iskola szerepéhez. Ebben a témacsomagban a következőkre kérdeztem rá:

- az iskola szerepe a rendre és fegyelemre való nevelésben
- az iskola feladata a továbbtanulásra való felkészítésben
- az iskola szerepe a mindennapi életre való felkészítésben
- az iskola szerepe az ismereteknek az átadásában
- a tanulás, az ismeretszerzés mellett egyéb funkciók érvényesülése (rekreáció, élményszerzés, szabadidősprogram)
- az iskola szerepe a képességfejlesztésben

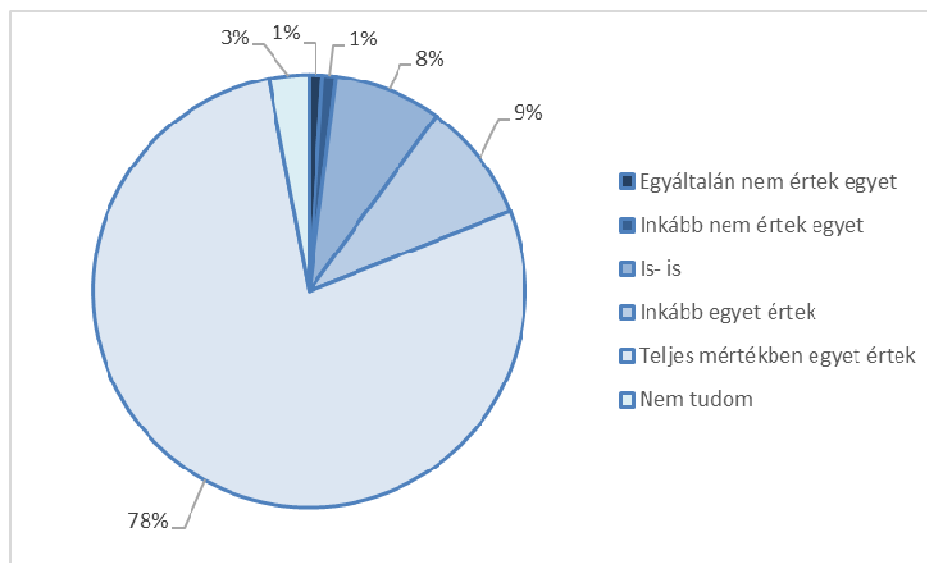
A hat témakörben kapott válaszok összehasonlítása alapján azt tapasztaljuk, hogy az iskola képességfejlesztő szerepköre a legfontosabb a szülők számára. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban az „egyetértek” és „teljes mértékben egyetértek” válaszok együttes aránya 87 százalék. Ezt követi közel azonos értékkel a továbbtanulást támogató funkció (84 százalék) és ennél még kisebb értékkel az iskola ismeretátadási szerepe (74 százalék). Az ebben a kérdéscsomagban belefoglalt további témakörök a támogató válaszokat illetően jóval alacsonyabb értéket kaptak. A szülők 47 százaléka jelzi azt, hogy az iskola rendre és fegyelemre való nevelési szerepe fontos vagy nagyon fontos. A mindennapi életre való felkészítés szerepköre a válaszolók 42 százaléka számára fontos vagy nagyon fontos, és 38 százalék van azon a véleményen, hogy a tanulás mellett az iskola szerepet kell vállaljon a kikapcsolódás, az élményszerzés vonatkozásában is.

A következő táblázat az egyetértő vélemények arányát mutatja, fontossági sorrendben.

**1. táblázat: Egyetértő szülői vélemények aránya a tanulásról,
az iskola szerepéről fontossági sorrendben**

<i>Témakörök</i>	A „teljes mértékben egyetérték” és „egyetérték” válaszok együttes aránya
Képességfejlesztés	87 %
Felkészítés a továbbtanulásra	84%
Ismeretek átadása	74%
Rendre és fegyelemre nevelés	47%
Felkészítés a mindennapi életre	42%
Egyéb funkció (rekreáció, élményszerzés, szabadidősprogram)	38%

A képességfejlesztés témakörben kapott válaszokat elemezve, a „teljes mértékben egyetérték” és „inkább egyetérték” válaszok összeadott értékei alapján azt látjuk, hogy a szülők nagyon magas százalékban (87 százalék) tartják fontosnak a gyerekek képességfejlesztését az iskolában. Továbbá egy érdekes tény, hogy csupán a „teljes mértékben egyetérték” válaszok százalékaránya nagyon magas (78 százalék). A célcsoport nagyon határozott a képességfejlesztés fontosságát illetően. Ebben a témakörben a bizonytalan és nem tudom válaszok aránya 11 százalék, és azoknak az aránya akik nem értenek egyet a képességfejlesztéssel elhanyagolhatóan kevés (2 százalék). A két életkori csoport szerint a szülők körében nincs lényeges különbség. Tehát szülői kortól függetlenül egyöntetűen pozitívan viszonyulnak ennek a kérdésnek a megítéléséhez. További kutatást igényelne annak feltárása, hogy a szülők a képességfejlesztés melyik vonatkozását tartják ennyire fontosnak és miért.

1. ábra: Képességfejlesztés véleményezésének százalékos megoszlása

A képességfejlesztés témakörhöz hasonlóan a szülők a továbbtanulás és az ismeretek átadásához viszonyultak közel hasonló mértékben pozitívan. A továbbtanulás vonatkozásában a fentiekben már jelzett magas támogatási érték (84 százalék), kevesebb mint 10 százalék adott bizonytalan válaszokat és a szülők 7 százaléka jelzett egyet nem értésre utaló véleményt. Ebben a vonatkozásban az életkori csoportok (fiatal korcsoport és középkorúak csoportja) között némi különbséget fedezhetünk fel. A fiatalabb korcsoport 90 százalékban fejezi ki egyetértését, míg a középkorúak 79 százaléka ítélte meg pozitívan. Ez alapján elmondható, hogy a szülők fiatalabb korcsoportja még inkább fontosnak tartja a továbbtanulást.

Az iskola ismeretátadás szerepét illetően a 74 százaléknyi pozitív véleményhez 9 százaléknyi negatív vélemény kapcsolódik. Ennek a témakörnek a vonatkozásában a bizonytalan válaszok arány már magasabb (17 százalék). Életkori csoportok szerint hasonlóan a továbbtanuláshoz a szülők fiatalabb korcsoportja magasabb arányban viszonyult pozitívan (82 százalék), mint a középkorú generáció (70 százalék).

Tekintettel arra, hogy periférikus helyzetű rurális településről van szó, a képességfejlesztéssel kapcsolatos támogató vélemények nagyon magas aránya meglepőnek tűnhet. A szintén magas értéket kapott további két szerepkör (továbbtanulásra való felkészítés, ismeretek átadása) a falu világában korábban is fontosnak minősült. Ez utóbbi két szerepnek a kiemelése azzal a hagyományos felfogással lehet kapcsolatban, hogy az iskola feladata a lokális társadalomból való kilépés előkészítése, támogatása. Még mindig úgy tűnik, hogy fontos helye van a

ráurális gondolkodásmódban annak, hogy a rurális környezetből való kilépés révén a gyerekek egy másabb, jobb, könnyebb életet élhetnek.

A fentiekben elemzett három témakör mellett a válaszok sokkal nagyobb mértékű megoszlást képviselnek az ehhez a témacsoporthoz kapcsolt másik három témakörben (a rendre fegyelemre nevelés, a mindennapi életre való felkészítés, valamint a tanulás melletti más funkciók).

Az iskola rendre és fegyelemre neveléséhez a szülők közel fele viszonyult pozitívan (47 százalék). Az egyet nem értők válasza 35 százalék, míg a témában tartózkodók aránya viszonylag magas (18 százalék). A mindennapi életre való felkészítés és az egyéb funkciók fontosságával, mint a rekreáció, élményszerzés stb. közel azonos léptékben azonosultak a megkérdezettek. Ebben a két témakörben az egyet nem értők százaléka teljesen azonos (39 százalék). A pozitív viszonyulást tükröző válaszok aránya jóval kevesebb, mint az előző témakörökben (42 százalék és 38 százalék). Ugyanakkor a bizonytalanok száma is ezeknél a kérdésköröknél a legmagasabb (19 százalék és 23 százalék).

E témacsoport adatai alapján elmondhatjuk, hogy a szülők manapság a képességfejlesztést tartják az iskola egyik legfontosabb feladatának. Ugyanakkor főként rurális térségben a továbbtanulásra való felkészítés és az ismeretek átadása is fontos a szülők számára, amely bizonyára gyerekeik kilépését, fejlődését eredményezheti. A rendre, fegyelemre nevelést, a mindennapi életre való felkészítést, valamint a tanulás melletti egyéb funkciókat kisebb mértékben részesítik előnybe.

Viszonyulás a helyi oktatási intézményhez

Az adatfelvétel második kérdéscsomagja azzal foglalkozott, hogy az adott rurális környezetben hogyan vélekednek a szülők a helyi iskoláról, az iskola lokálisban betöltött szerepéről? Ennek kapcsán a következő témakörökre kérdeztem rá:

- a falusi környezet hátrányos jellege
- a tanári kar szerepe
- a falusi oktatásnak az eredményessége
- a gyerek városi iskolába való íratása
- a falusi iskola közvetlen környezete és hangulata
- a falusi iskola kisebb osztálylétszáma

Ezekben a válaszokban már megjelennek a konkrét szülői tapasztalatok. A fenti témakörök összehasonlítása alapján azt láthatjuk, hogy a szülők a hátrányos helyzetű térségben az oktatás eredményességét és a tanári kar szerepét hangsúlyozzák leginkább. A falusi oktatás lehetséges eredményessége kérdéskörével kapcsolatban

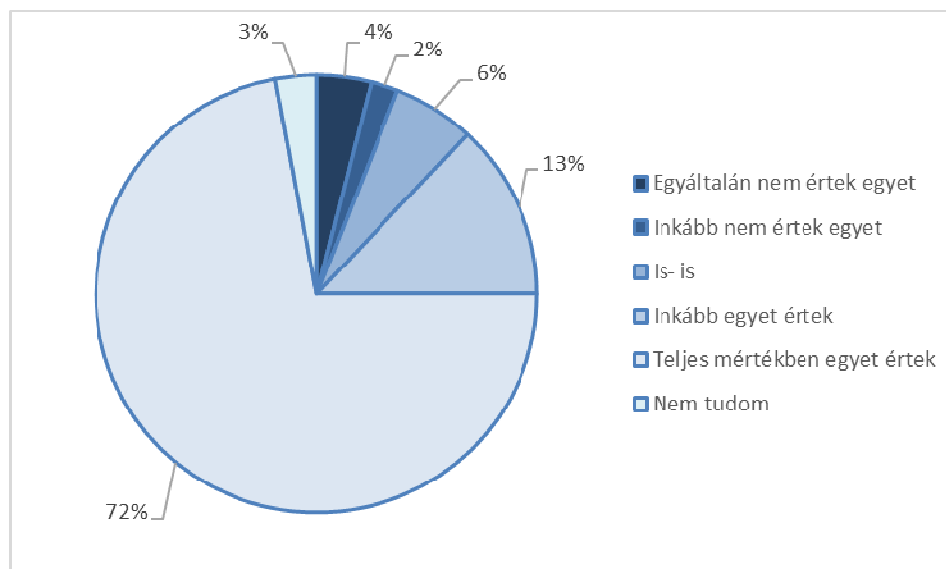
az „egyetértek” és „teljes mértékben egyetértek” válaszok együttes aránya 85 százalék, valamint a tanári kar szerepének hangsúlyozása közel azonos értékű (84 százalék). Ezt követi jóval kisebb értékekkel két kérdéskör, amelyek a falusi iskola hangulatára vonatkoztak. Az iskola közvetlen környezetét és hangulatát, valamint a kisebb osztálylétszámot a szülők kevéssel több mint fele tartja fontosnak (55- és 52 százalék). Ennél kisebb értéket kapott a falusi környezet hátrányosságának megítélése (33 százalék), illetve a gyerekek városi iskolába íratása (25 százalék).

A következő táblázatban az egyetértő vélemények arányát mutatom be fontossági sorrendben.

2. táblázat: Egyetértő szülői vélemények aránya a periférián lévő helyi iskoláról, lokalitásban betöltött szerepéről fontossági sorrendben

<i>Témakörök</i>	<i>A „teljes mértékben egyetértek” és „egyetértek” válaszok együttes aránya</i>
Oktatás eredményessége	85%
Tanári kar fontossága	84%
Közvetlen környezet, hangulat	55%
Kisebb osztálylétszám	52%
Falusi környezet hátrányossága	33%
A gyerek városi iskolába íratása	25%

Az oktatás eredményességének témakörében kapott válaszokat elemezve a „teljes mértékben egyetértek” és „inkább egyetértek” válaszok összeadott értékei alapján a szülők nagyon magas százalékban (85 százalék) ítélik meg úgy, hogy a falusi oktatás is lehet eredményes. Ennek kapcsán érdemes kiemelni azt, hogy már a „teljes mértékben egyetértek” válaszok százalékaránya is nagyon magas (72 százalék). Ez az adat azt jelzi, hogy a szülők nagyon határozottak abban a tekintetben, hogy a rurális oktatás is lehet eredményes. E témakörben az bizonytalan válaszok aránya csak 9 százalék, az egyet nem értők aránya is csekély (5 százalék). A választ adó szülők életkori csoportja alapján nincsenek számottevő különbségek e kérdéskör kapcsán. A rurális környezetben működő iskola fenntartásának fontosságára utalnak ezek az eredmények, a szülők még látnak lehetőséget arra, hogy az adott településen az iskola fennmaradjon.

2. ábra: A rurális oktatás eredményességének véleményezése

A rurális oktatás eredményességének lehetősége után a tanári kar fontosságát emelték ki a szülők. Nagyon magas arányban (a „teljes mértékben egyetértek” és „inkább egyetértek” válaszok együttes aránya 84 százalék) a pedagógus szerepét hangsúlyozták. Ennek több oka is lehet. A pedagógus személyének a felértékelődése a vizsgált térségben társadalomtörténeti hagyomány. Ebben a rurális környezetben a pedagógusnak sokkal nagyobb szerepe volt, az oktatás mellett több más funkciót is betöltött (művelődés, felnőttképzés, ismeretterjesztés). Napjainkban egyre több pedagógus más településen lakik, csupán az oktatás ideje alatt tartózkodnak azon a településen ahol oktatnak. Nincs helyi érdekeltiségük, kötődésük és nem képezik szerves részét a helyi társadalomnak. Ennek a társadalomtörténeti hagyománynak minden bizonnyal szerepe van abban, hogy a pedagógusok megítélése ma is magas értéket kap. Ez további fontos tényező lehet az is, hogy az utóbbi időszakban városi településeken már trendnek számít, hogy a szülők nem iskolát, hanem pedagógust választanak gyerekeiknek, és ez a gyakorlat a rurális településekre is valószínűleg hatással van. Azt azonban hangsúlyozni kell, hogy, hogy a falusi kisiskolákban a szülők nem mindig tudnak pedagógust választani, mivel az alacsony osztálylétszámok miatt gyakran nincs szükség több párhuzamos osztályra, így pedagógusra sem. Ennek okán a szülőknek nincs lehetőségük követni a városi trendet. Természetesen választási lehetőség hiányában is a szülő a legmegfelelőbb pedagógust akarja gyermekének, és ez felértékeli a pedagógus szerepét. A szülők életkorát

tekintetbe véve nem mutatható ki különbség a tanári kar fontosságának a megítélésében.

A falusi oktatás hangulatára vonatkozó két témakör (közvetlen hangulat, kisebb osztálylétszám) eredményei közel azonosak. A falusi iskola közvetlen környezetét, sajátos hangulatát a szülők több mint fele (55 százalék) ítélte meg pozitívan. A témában bizonytalanok és az egyet nem értők egyforma arányban vannak.

A következő témakör a rurális iskola hátrányos helyzetével kapcsolatos. A szülők válaszai alapján azt láthatjuk, hogy jelentős a megosztottság ebben a témakörben, három nagyobb véleménycsoportot lehet azonosítani. A falusi környezet hátrányos jellegét hangsúlyozó szülők aránya 32 százalék, az így válaszolók kétharmada teljes mértékben egyetért a falusi iskolák hátrányos helyzetével. Valamivel többen vannak azok, akik szerint a rurális környezet nem jelent hátrányt (41,2 százalék), az így válaszolók körében az egyértelmű álláspontot képviselők vannak többségben (az összes megkérdezett 36 százaléka).

A szülők viszonyulását abból a szempontból is elemeztem, hogy szükségét látják-e annak, hogy ötödik osztálytól a gyereket városi iskolába írássák. A szülők több mint fele (54 százalék) negatívan viszonyul ehhez a megoldáshoz, viszont a szülők negyede (25 százalék) egyetért azzal, hogy ötödik osztálytól jobb egy városi iskolába íratni a gyereket. Ez az érték egy rurális térben lévő iskola fennmaradása szempontjából magasnak tekinthető. Ha a szülők 25 százaléka elviszi a falusi iskolából városra a gyermekét, az iskola fennmaradása kérdésessé válik. Egy falusi kisiskola általában amúgy is kisebb osztálylétszámmal működik, így nem engedheti meg magának ezt a 25 százalékos veszteséget a gyereklétszámból. Továbbá a bizonytalanok száma 21 százalék, ami ebben a kontextusban ugyancsak magas arálynak számít. A szülők körében van egy erős pozitív mag, aki egyáltalán nem ért egyet a gyerekek városra küldésével, viszont ez az érték nem éri el a válaszok felét. Így az iskola fennmaradása ilyen esetben kérdésessé válhat. Ha a szülők kor szerinti eloszlását az összevont pozitív és az összevont negatív válaszok alapján vizsgáljuk, akkor nem találunk lényeges különbségeket. Viszont ha külön vesszük szemügyre az „egyáltalán egyet nem értőket” és az „inkább egyet nem értőket” akkor azt tapasztaljuk, hogy a középkorú szülők nagyobb százalékban utasítják el egyértelműen a gyerek városi iskolába íratását. A középkorú szülőknek fontosabb az iskola jelenléte a településen, mint a fiatal szülőknek.

Kutatási eredmények összegzése

A kutatás célja az volt, hogy megvizsgáljuk egy rurális településen lévő iskola társadalmi beágyazottságát a szülői viszonyulásmódok révén. A tanulmányban első körben azt vázolta, hogy a helyi iskolában járó gyerekek szülei hogyan viszonyulnak általában a tanuláshoz, az iskola szerepéhez. Az eredmények alapján elmondható, hogy leginkább az iskola képességfejlesztő szerepének fontosságát hangsúlyozták, majd a továbbtanulás és az ismeretek átadásához viszonyultak közel hasonló mértékben pozitívan. A rendre fegyelemre nevelés, a mindennapi életre való felkészítés, valamint a tanulás melletti más funkciók vonatkozásában kevésbé pozitív jellegű a szülők viszonyulása.

A tanulmány második része azt mutatta be, hogy az adott rurális környezetben hogyan vélekednek a szülők a periférián működő helyi iskoláról, a lokalításban betöltött szerepéről. A kérdésekre adott válaszok alapján konkrét szülői tapasztalatok körvonalazódtak. A megkérdezettek szerint a jelenlegi hátrányos helyzet ellenére is van lehetősége egy periférián működő kisiskolának. A szülők magas százalékban hangsúlyozták a pedagógus szerepének fontosságát. A gyerekek városi iskolába iratásának lehetőségét a szülők fele elutasította. Ez kétféleképpen értelmezhető: egyrészt pozitívum, hogy a szülők fele határozottan nem járatná más iskolába a gyermekét. Mivel az iskola fennmaradása szempontjából nagyon fontos a gyermeklétszám biztosítása, az intézménynek foglalkoznia kell azokkal a szülőkkel is, akik fontolgatják a gyermekük városi iskolába iratását. További kutatási feladat lehet az ezzel kapcsolatos okok részletesebb feltárása.

Irodalomjegyzék

- Bruce A. Miller (1995): The Role of Rural Schools in Community Development: Policy Issues and Implications. In: Journal of Research in Rural Education, pp. 163-172.
- Fórray R. Katalin (1998): A falusi kisiskolák helyzete, In: Educatio Füzetek, Budapest, Oktatókutatási Intézet.
- Garami Erika (2014): Kistérségi jellemzők és az oktatás eredményessége. In: Vidékfejlesztés és oktatás, Educatio, Ősz, XXIII. Évf. 3.sz.
- Kozma Tamás (2014): Vidékfejlesztés és oktatás. In: Vidékfejlesztés és oktatás, Educatio, Ősz, XXIII. Évf. 3.sz.

Simona Biriescu, Carmen Babaita (2014): Rural Education, an Important Factor of Regional Development in the Context of Local Government Strategies. In: Procedia - Social and Behavioral Sciences, pp. 77-86.

Abstract

The topic of the paper is the analysis of parent's attitudes towards school at the example of a school in a peripheral rural settlement. The importance of the topic is indicated by the specific mechanisms of operation of small schools in rural settlements, which can be related to the development processes of the region. This study presents the attitudes of parents and the social embeddedness of the elementary school in Kászón village (Harghita County, Romania).

Keywords: rural school, parental attitudes, embeddedness, periphery

The attitudes of parents towards a rural school